

slag til nationale foranstaltninger ville være den mest hensigtsmæssige form.

Den britiske og den norske regeringsrepræsentant kunne ikke støtte forslaget om en konvention.

Der opnåedes derefter enighed om at beholde forslaget som et rekommandationsudkast.

I paragraf 1 og 2 blev der foretaget enkelte mindre ændringer, hovedsagelig for at gøre bestemmelserne smidigere og klarere. Uden at det kom til at fremtræde som en ændring af teksten var der enighed om, at bestemmelsen i paragraf 4, stk. 2, skulle forstås således, at „regelmæssige rådslagninger“ kun skal finde sted, når begge parter finder det nødvendigt.

Ifølge paragraf 9, stk. 1, i ILO's forslag skulle den optimale bevægelighed af søens arbejdskraft sikres ved hjælp af en effektiv arbejdsanvisning. Heroverfor stillede skibredernes repræsentanter et ændringsforslag, hvori de navnlig lagde vægt på, at udtrykket „optimale“ burde udgå. Resultatet blev et kompromis, således at bestemmelsen nu blot siger, at „bevægeligheden . . . . . bør fremmes ved hjælp af en effektiv arbejdsformidling“.

Til paragraf 7, stk. 2, om udvælgelsen af søfarende, der skal omfattes af en reduktion af arbejdsstyrken stillede den sovjetiske regeringsrepræsentant med tilslutning fra sømandsrepræsentanterne forslag om tilføjelse af ordene: „og i overensstemmelse med sømandsorganisationerne“. Rederrepræsentanterne fandt, at det var tilstrækkeligt at indføje ordet „vedtagne“ foran ordet „kriterier“, idet dette ville give den samme mening. Dette blev vedtaget. Et forslag fra rederrepræsentanternes side om tillige at indføje efter ordet „grundlag“ ordene „aftalt mellem skibrederne og sømændene“ bortfaldt.

En ændret formulering af paragraf 9, hovedsagelig af redaktionel karakter, blev vedtaget.

Den franske regeringsrepræsentant stillede forslag om, at der til paragraf 10 føjedes en bestemmelse om, at uddannelsen om fornødent skulle tilrettelægges således, at menige besætningsmedlemmer og i visse tilfælde også officerer bliver i stand til at gøre tjeneste i forskellige afdelinger om bord. Der blev herved lagt vægt på ikke alene at gøre

de søfarende dygtigere til arbejdet om bord, men tillige på at give dem større mulighed for at finde beskæftigelse uden for søfartserhvervet, hvis dette skulle blive nødvendigt.

Sømandsrepræsentanterne gik imod forslaget under henvisning til, dels at en sådan tilføjelse snarere hørte hjemme i den foreslåede rekommandation om faglig uddannelse af søfarende, dels at tilføjelsen ville rejse problemer om alternering („interchangeability of crews“), som havde givet anledning til vanskeligheder i forskellige lande.

Skibsrederrepræsentanterne, der støttedes af den sovjetiske regeringsrepræsentant, fandt, at den fremtidige udvikling meget vel ville kunne gøre forslaget aktuelt.

Efter nogen diskussion trak forslagsstilleren forslaget tilbage, bl. a. ud fra den overbevisning, at hensynet til de søfarendes uddannelse til at møde de nye krav, som følge af den tekniske udvikling, tilgodeses i fornødent omfang i forslaget til rekommandation om faglig uddannelse.

Et forslag om til paragraf 11 at føje en bestemmelse om oplæring af søfarende til andre erhverv blev trukket tilbage, idet det blev oplyst, at en sådan bestemmelse ville blive medtaget i rekommandationen om faglig uddannelse.

I paragraf 12 og 13 foretoges mindre ændringer.

I paragraf 14 i afsnittet om tilvejebringelse af stabilitet i beskæftigelse og indtjening blev der foretaget en mindre redaktionel ændring, medens paragraf 16 om bestræbelser for at imødekomme behovet hos søfarende, især ældre personer, som har særligt vanskeligt ved at tilpasse sig tekniske forandringer, blev udbygget, bl.a. med en henstilling om også at overveje omskoling („retraining“) til arbejde i andre industrier.

I paragraf 17 blev der efter forslag fra skibsrederrepræsentanterne foretaget en sproglig ændring, idet ordene „søfarende, beskæftiget i udenlandske skibe, hvis stilling bliver særlig sårbar“ blev ændret til „sådanne i udenlandske skibe beskæftigede søfarende, som kan antages at blive berørt . . . .“.

Sømandsrepræsentanterne havde gjort indsigelse mod denne ændring under henvisning til, at det kan betragtes som fastslået, at søfarende, der beskæftiges på udenlandske skibe, har en særlig sårbar stilling.